

Predavanje 1 (23. 2. 2026)

- Ena visja od fizične
- Prva plast, ki prejemnike/naslovnike ze naslavljajo
– Ti naslovi niso isto kot IP (logični), ampak fizični (določeni z napravo)
- Enota -> **okvir** (*zaokrožena celota bitov*)
- Glavna naloga
 - prenos okvirja po povezavi med **sosednjima vozliščama** (npr. **racunalnik**, **usmerjevalnik**), kjer upostevamo se tip medija

1 Kaj lahko (ampak ne rabi) izvaja povezavna plast?

- okvirjanje datagramov
- zaznavanje in odpravljanje napak
- dostop do medija
- zagotavljanje zanesljive dostave
- kontrola pretoka

2 Okvir

- “enota” na povezavni plasti
- opredeli zacetek in konec podatkov
- podatkom doda *glavo* (header) in *rep* (trailer), ki so potrebni za uspesen prenos

3 Enkapsulacija in dekapsulacija

- Enkapsulacija: dodajanje glave (in mogoče noge) k trenutnem paketu, ko se premika **dol** skozi plasti. S tem je paket ovit
- Dekapsulacija: odstranjevanje glave (in noge) od paketa, da lahko pridemo do podatkov, ko se paket premika **gor** skozi plasti

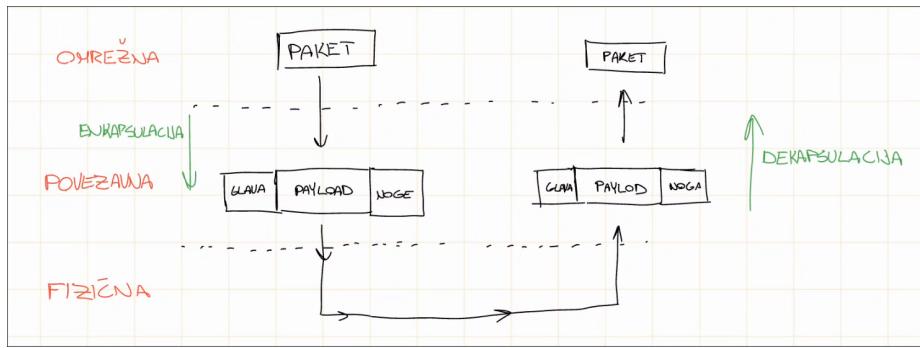

Figure 1: Prenos paketa

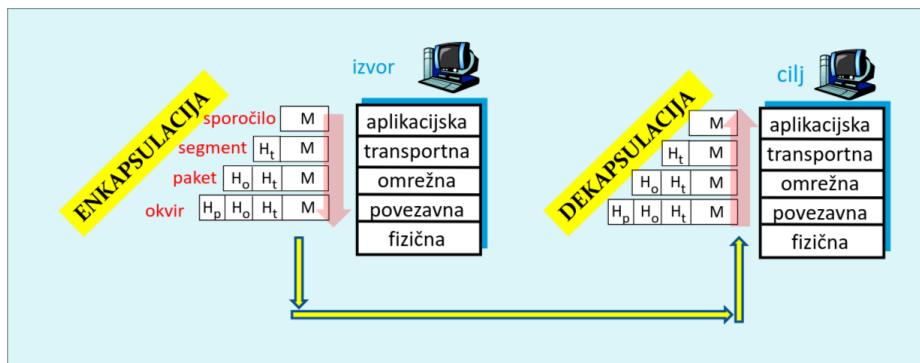

Figure 2: Enkapsulacija in dekapsulacija

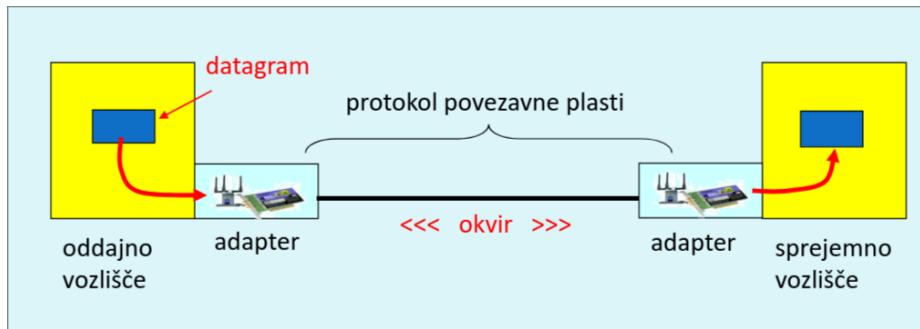

Figure 3: Implementacija povezavne plasti

4 Implementacija povezavne plasti

5 Zaznavanje in odpravljanje napak

- Zaradi suma je lahko težko videti, ali je signal enako 0 ali 1

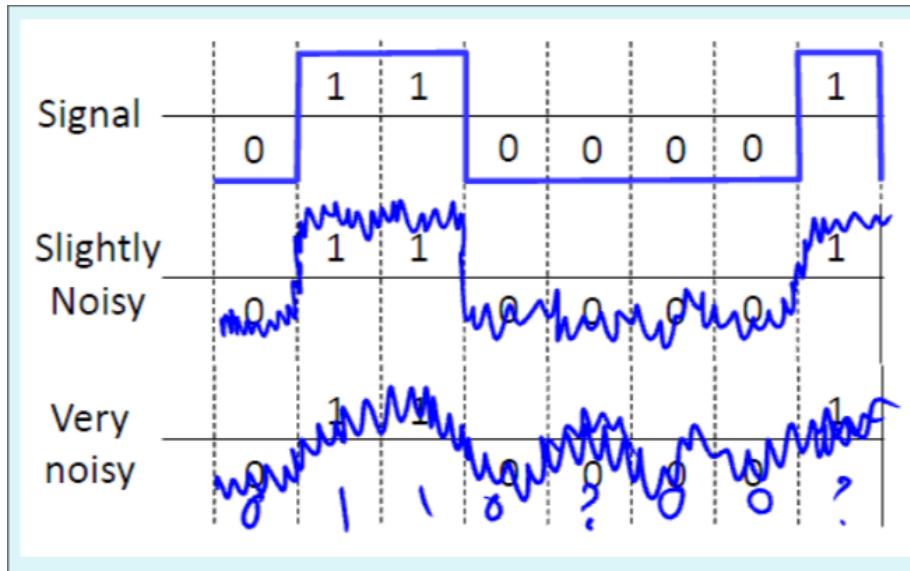

Figure 4: Razlog iz probleme/napake

- Da lahko zaznavamo, dodamo dodatne *bite za preverjanje pravilnosti* (**EDC**)
 - Error Detection Code)
 - Napake so se vedno možne
 - Vec bitov -> vecja možnost zaznave

5.1 Parnost

- Nacin za določenje EDC bitov
- Dodamo en *paritetni bit*
- Soda paritetna shema: 0 -> sodo stevilo enic, 1 -> liho stevilo enic
- Liha paritetna shema: 0 -> liha stevilo enic, 1 -> sodo stevilo enic
- boljše pravilo:**
 - soda pariteta: stevilo enic skupaj z paritetnim bitom je *sodo*
 - liha pariteta: stevilo enic skupaj z paritetnim bitom je *liho*
- Problem? : ce se dva, stiri, ... biti pokvarijo, se pariteta ohrani in napaka ni zaznana

5.2 Parnost v dveh dimenzijah

- Dodamo paritetni bit za vsako vrstico in vsak stolpec
- Posebni bit -> kumulativni bit ali meta-paritetni bit
 - sestejemo vse paritetne bite in jih glede na pariteto določimo se en bit

$\begin{array}{r l} 101010 \\ 111101 \\ 011100 \\ \hline 110101 \end{array}$ <p><i>no errors</i></p>	$\begin{array}{r l} 101010 \\ 1\cancel{0}1100 \\ 011100 \\ \hline 100101 \end{array}$ <p><i>parity error</i></p> <p><i>parity error</i></p> <p><i>correctable single bit error</i></p>
--	--

Figure 5: Pariteta v dveh dimenzijah (spodaj desno je kumulativni bit)

5.3 Hemmingova koda

- Se en nacin za določanje EDC bitov
- Primer: podatek = $0101_{(2)}$, moramo dodati 3 kontrolne bite
 - zakodiramo s sodo paritetno shemo (glede na to določamo bite)
- Prejemnik izracuna **sindrom** -> ce so v sindromu samo nicle, **ni** prislo do napake, drugace moramo popraviti bit, ki je na mestu enak sindromu
 - sindrom izracunamo tako, da sestejemo vrednosti tistih bitov (po modulu 2), ki smo jih uporabili pri določanju Hemmingovega bita
 - te bite zapisemo v nasprotnem vrstnem redu

6 Protokoli z dostop do skupinskega medija

- Dve vrsti povezav:
 - dvotockovna: vsaka povezava ima le enega naslovnika in posiljatelja
 - oddajna: deljeni medij, vec vozlišč naenkrat
- Da lahko trke preprecimo, potrebujemo nek *protokol za koordinacijo dostopa*
- Za idealni protokol velja:

- 7 bit code, check bit positions 1, 2, 4
- Check 1 covers positions 1, 3, 5, 7
- Check 2 covers positions 2, 3, 6, 7
- Check 4 covers positions 4, 5, 6, 7

0 1 0 0 1 0 1 →
1 2 3 4 5 6 7

$$p_1 = 0+1+1 = 0, \quad p_2 = 0+0+1 = 1, \quad p_4 = 1+0+1 = 0$$

Figure 6: Primer generiranje Hemmingove kode

pravilen prenos	korekcija napake
→ <u>0</u> <u>1</u> 0 0 1 0 1 1 2 3 4 5 6 7 $p_1 = 0+0+1+1 = 0, \quad p_2 = 1+0+0+1 = 0,$ $p_4 = 0+1+0+1 = 0$ Syndrome = 000, no error Data = 0 1 0 1	→ <u>0</u> <u>1</u> 0 <u>0</u> 1 <u>1</u> 1 1 2 3 4 5 6 7 $p_1 = 0+0+1+1 = 0, \quad p_2 = 1+0+\textcolor{red}{1}+1 = \textcolor{red}{1},$ $p_4 = 0+1+\textcolor{red}{1}+1 = \textcolor{red}{1}$ Syndrome = 1 1 0 , flip position 6 Data = 0 1 0 1 (correct after flip!)

Figure 7: Dolocanje sindroma in zaznavanje (in odpravljanje) napake

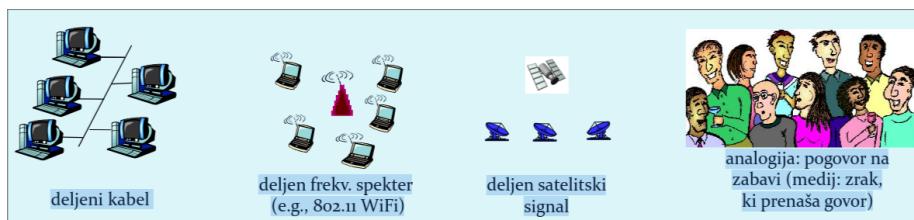

Figure 8: Primeri povezav (kjer lahko pride do kolizij/trkova)

1. Ce oddaja samo eno vozlisce, oddaja s hitrostjo R (eno vozlisce izkoristi celotno hitrost)
2. Ce oddaja M vozlisce, oddajajo s povprecno hitrostjo R/M (vsak pride do svojega deleza)
3. Protokol je decentraliziran (ni centralnega vozlisca, ki ga opravlja)
4. Je enostaven

7 Izogibanje in razresevanje kolizij

- Imamo 3 družine protokolov:
 1. Delitev kanala (ni kolizij)
 2. Naključni dostop (so kolizije)
 3. Izmenični dostop (ni kolizij)

7.1 Delitev kanala

7.1.1 TDMA (Time Division Multiple Access)

- vsaka postaja dobi enak casovni interval (1 paket)

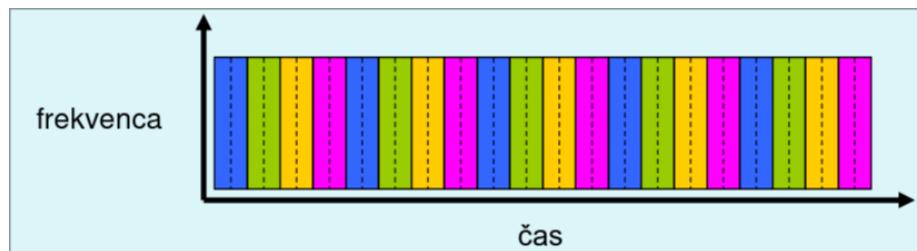

Figure 9: Primer TDMA protokola

7.1.2 FDMA (Frequency Division Multiple Access)

- vsaka postaja dobi *svoj frekvenčni pas*

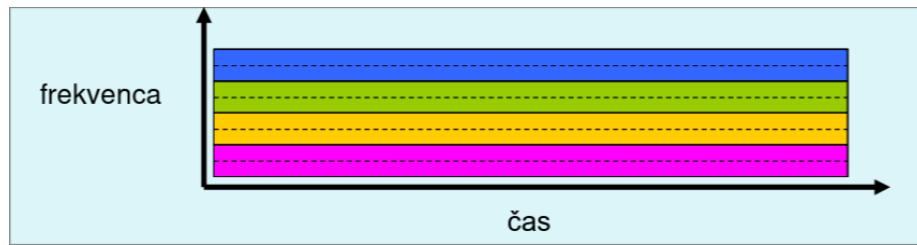

Figure 10: Primer FDMA protokola

7.2 Protokoli za nakljucni dostop

- Določajo:
 - kako zaznati kolizijo in
 - kako z njo ravnati
- Postaja poslje kadar hoce in uporabi celotno hitrost kanala R
- Primeri:
 - ALOHA
 - razsekana ALOHA
 - CSMA, CSMA/CA, CSMA/CD

7.2.1 ALOHA

- Paket je vedno ranljiv
- Ce paket ne pride (**pride do kolizije**), je paket ponovno poslan po nekem nakljucnem casu
- Izkoristek/Prepustnost == **18%** (zelo slabo)

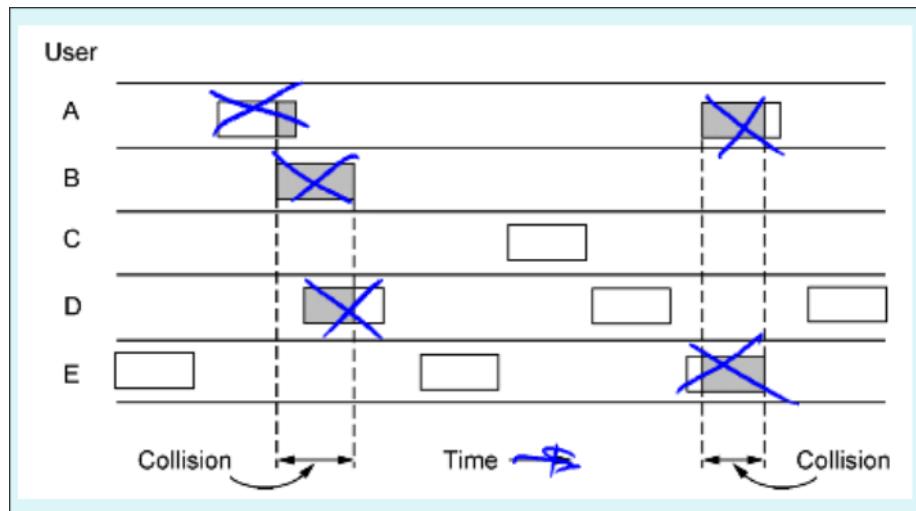

Figure 11: Protokol ALOHA

7.2.2 Razsekana ALOHA

- Cas razsekamo na določene casovne intervalne
 - Cas ni vec *zvezen* !!!
 - Vozlisca so *sinhronizirana*, vsa posiljajo na zacetku intervala
- Ce pride do kolizije -> okvir ponovno poslan v naslednjem intervalu z verjetnostjo p
- Izkoristek/Prepustnost == **37%** (zelo slabo)

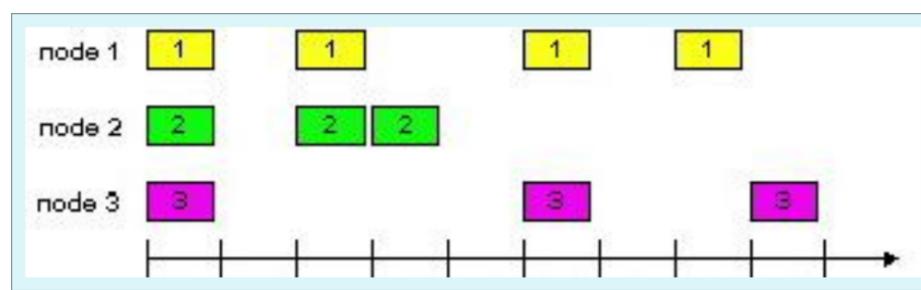

Figure 12: Razsekana ALOHA